

Jag bara tänkte på.....

Jag bara tänkte när jag såg hojen första gången och bara fick den där känslan som många känt att den ska jag ha. Eller mera ska verkligen JAG ha den, e de sant . Ja allt stämde ju och inga argument fanns kvar så de va bara att hiva upp sedel bunten och kontrollräkna en sista gång.

Så ett lite pirrigt ögonblick när man undrar om allt stämmer och så iväg, lite ovan i början men va snabbt man kommer in i körningen och de dröjer inte länge innan de bara e njutning helt och fullt. Så ska man då ta vara på alla körtillfällen, och man måste ju ha lite nyttig användning av nyförvärvet också. Givetvis kan man inte åka i kontorskläderna så ett lämpligt överdrag måste införskaffas och var ska man lägga de där prylarna man slänger in i baksätet i vanliga fall?

Ja ett par packväskor e ju ett måste för givetvis bör ett regnställ alltid finnas tillgängligt. Men då kanske allt var på plats då, nja ett par solglasögon av känt märke e ju inte fel. En så där grön halsduk som all har måste man bara ha. Ja, så e de bara att ta sig tid att åka en sväng och vart då? Nå ja den närmaste omgivningen är snart avklarad och de man i början tyckte va en ganska bra runda blir ju lite kort ganska snart. Så en karta i lämpligt format med alla små vägar inritade är ett bra komplement, nu så kan man svepa iväg en femton tjugo mil på en eftermiddag och verkligen se sig om i vårt underbara land.

Men de skulle ju va kul om man träffa några som har samma intressen och man får sätta sig och leta på mc-sidorna på nätet. Där ser man något som kallas Vulcan Riders Sweden, en klubb med bara likadana hojar som min, de va intressant va kan de va för typer som e me i en sån klubb? Ja de va ju verkligen enkelt att bli medlem, det kosta bara strax under sextio tusen för min del, men va då en hobbys måste ju kosta lite. Vilken känsla, trots att jag aldrig träffat några i klubben var jag medlem i en internationell mc klubb, man hissnar nästan vid tanken.

Så fick man en inbjudan att delta i en körning och få chansen att träffa andra medlemmar för första gången. Det va lite pirrigt de kan jag erkänna men snabbt konstaterades att vi har väldigt gemensamma intressen nämligen mc och mc-åkning och samtalsämnen finns alltid så man kände sig välkommen på nåt sätt i gänget. De va ju lite retligt bara, att när man sagt hej då och ska åka hem, svänga åt fel håll och åka ett par extra mil i ösregn . Ja dom andra uppmärksamma ju att Göteborg inte låg åt de hållet, men sånt händer. Det blev till att på nått sätt skriva av sig på våran klubbsida och när man fick svar från andra delar av landet så kände man att det fanns en gemenskap bland Vulcaners som jag inte trodde fanns i vår stressade tid .Den känsla som det är att ta en tur och blåsa ur hjärnan(vilket inte behöver vara i en otroligt hög hastighet) är ett underbart sätt att få distans till vardagen, och gör problemen lite mindre på nått sätt.

Så inträffar de som på nått sätt alltid händer, helt plötsligt står kalas och fester och allt annat som måste göras i vägen för mitt mc åkande. Hur man en planerar så finns det ingen tid kvar, tills det blir dags för en långkörning till Danmark med klubben . De e bara att packa och dra iväg, innan alla andra hinner tala om för en va man borde göra istället. Vilken känsla de va, att känna den gemenskap som det verkligen är att göra en sådan grej tillsammans. Dels träffa alla andra och att verkligen göra en heldagsutflykt på hojen. Det blev för min del över sextio mil på en dag och det kändes lite i vissa delar de kan jag väl erkänna. Men jag gör säkert om det nästa år(om det inte regnar förstås).

Jag trodde väl inte att det skulle bli så många mil denna första säsong men över sexhundra mil visar ju att de funkar ganska bra även om det finns grejer att fixa som gel-pad och pullback raisers och nya däck, avgassystem osv, ja listan blir lång. Men de e ju en del av själva grejen att få hojen just som jag vill ha den. Det är inte bara själva åkningen som gör Vulcan Riders till en klubb man gärna vill tillhöra, utan att den finns där hela tiden liksom. Genom den kontakt vi har på nätet blir det en gemenskap och man kan tjöta lite med andra varje dag, eller bara kolla om andra har nått att säga. Det skapar ett utrymme för alla även den blyge, som bara kastar in en kommentar i ett inlägg, eller den mer tjötige som gärna lägger ut texten, ja alla får vara som dom vill. Om de en nått man stör sig på, så räcker de ju oftast att inte svara så stannar de me det.

De mest lyckade inlägget på vårt diskussionsforum i år måste jag säga va de som ledde till den träff vi hade i Husqvarna, och att folk tar sig från olika delar av landet bara för att

äta och umgås en kväll tycker jag är fantastiskt. Det är inte nått man kan kräva av folk, utan det kommer av en gemenskapskänsla tror jag. Det är något som stärker banden liksom och det faktum att få ett ansikte på de människor man tjötat med är jätte kul. En början på något mera för hur ser det ut när klubbens medlemmar räknas i tusental, ja vi är snart där. Så va de bara de där att ta sig till de grejer som fixas också halkkörning och sjukvårdskurser och allt annat som erbjuds.

Men vi ser nog en förändring på det nästa år då det kommer att erbjudas ett späckat program att plocka godbitar ur (hoppas jag). Då kanske resor till våra grannländers Vulcan klubbar kan bli möjligt, något som skulle vara verkligen roligt, kanske en resa genom Danmark ner till Tyskland och möjligen Holland.

Vem vet, de e ju bara att sitta och vänta på att någon fixar det så jag kan hänga på, eller?? I många fall är ett Mail en bra början och att knyta kontakter med utlandet går ju lika enkelt som inom landet om jag inte har helt fel, så vem vet va vi kan hitta på om vi hjälps åt. Något som är verkligt intressant är ju inköp av däck och delar i Tyskland där priserna är betydligt lägre i många fall.

Ja de e nog så att många sitter framför datorn och har åsikter och idéer som aldrig kommer fram, kanske av att man inte vågar liksom eller inte tror sig ha nått vettigt att tillföra. Och hur ska vi få folk att våga börja använda detta forum så som det är tänkt. Vågar vi skriva och fråga de där vi går och funderar på eller undrar över, eller är vi rädda att nån ska skoja till det hela? Jag skulle villa stötta alla som vill men inte vågar men hur? Att få svar på tekniska frågor är lättare, än att få dela de där man kanske bara behöver få prata me nån om. Så de lättar lite när de e tungt, men hur möter vi sådant och under vilken flik lägger jag den frågan? Ja de kanske inte hör hemma här men är nog något som behövs lite ibland. Även i en mc klubb.

Detta va bara lite som jag tänkte på och jag ser fram mot ett nytt år i Vulcan Riders Sweden.

Med vänlig hälsning
Acke #767